

er endnu et Punkt, imod hvilket den ærede Taler rettede sine Bemærkninger, nemlig med Hensyn til Liden den 1ste Juli. Den ærede Taler sagde, at det ikke kunde have stor Betydning for Importøren af Muskovadosukker, at det varede til 1ste Juli, inden de fik den ældre Told tilbage. Det er for det Første ingenlunde rigtigt, det er et Tidrum, hvortil der kan komme en hel Del Sukker ind, men der er et andet Punkt, som ogsaa maa ligge os paa Hjertet nemlig Hensynet til Statskassen. Man maa nemlig huske, at de Sukkere, som nu give Told af $4\frac{5}{10}$ Sk. — jeg siger endnu Skilling, saalænge det ikke er fastsat i Dre — gav efter den tidligere Lov $4\frac{9}{10}$ Sk.; de ville altsaa i Liden til 1ste Juli kunne importere saa meget billigere. Jeg ser ikke nogen Grund til at skubbe Sagen længere ud, hvilke vilde forvalde den Gene at have extraordinært Kreditoplæg, og jeg tror ikke, at det veier op haade med det Vigtige i at lade Muskovados-Importørerne vente og at lade Statskassen bære Tabet paa den anden Position af Sukker.

Grunden, hvorfor jeg tog Ordet, skjøndt jeg i Afgjørelsen er fuldstændig enig med mine Kolleger af Flertallet, er, at jeg isvrigt ikke staa paa samme Standpunkt som de, ikke paa de enkelte Positioner — her er Tale om noget Principielt — og vistnok overhovedet ikke i Toldbestatningspørgsmaalet. Jeg har derfor tilladt mig at tage Ordet navnlig efter den ærede Ordførers sidste Udtalelse om Hensynet til Raffinaderiernes Interesse. Jeg skal for det Første bemærke, at jeg ingenlunde tror, at det har været saa udelukkende eller endogsaa saa væsentligt Hensynet til Vestindien, som fra alle Sider paabemærkes for i sin Tid at faae Loven af 28 Marts 1871 ud. Den Betænkning, der saa tidt er paaberaabt, havde vistnok fuldstændig Enstemmighed paa det ene Punkt, at i selve Muskovadosukkeret er det betydelige Svind, der finder Sted, og det betydelige Maltas, der er, Grund til at sætte Tolden lavere. Jeg veed nok, at man har nævnt de store Vanskeligheder ved Eftersynet, men jeg tror, at de i høi Grad ere blevene overdrevne af Toldopsynet, der har havt med Sagen at gjøre. De Herrer ville allefammen vide, at i de Noteringer, vi faae telegrafisk endogsaa fra Amerika, ser man Muskovados nævnt til Stadighed, det er en Ting, der kendes saa overordentlig godt, at jeg ikke tror, det vil volde stor Vanskelighed fra Toldvæsenets Side. Jeg har set en Del Erklæringer, der ere indkomne, og jeg skal tillade mig at anføre, at den Toldembedsmand, der har siddet i Kommissionen, ingenlunde i sin hele Praxis har fundet nogen Vanskelighed ved at kende Muskovados fra andre Sukkere; jeg siger dette af den Grund, at der i saa Henseende er blevet gjort visse Indvendinger fra den ærede Finantsministers Side. — Jeg skal her tillade mig at henlede Ministeriets Opmærksomhed paa et Spørgsmaal

vedrørende Sukkertolden i Almindelighed. Der er vist Vanskeligheder fra Toldvæsenets Side, naar der var Tvivl om det var Muskovados eller andre Sukkere, man havde for sig, og der da er bleven fordret, at man skulde se paa selve Sukkeret i Fadene og ikke blot holde sig til Prøven; det har man været meget utilbøielig til, en Utilbøielighed, som jeg tror, man paa ingen Maade burde have givet efter for; thi jeg tror, at i Fadet er det overordentlig let at se Forskjellen, og derfor burde man lade Toldvæsenet have den Meilighed. Jeg tillader mig i det Hele at henstille til den ærede Finantsminister, om der ikke er Grund til at gjøre det Samme her, som man har gjort paa andre Steder, nemlig i England og Frankrig; jeg for mit Vedkommende tror, at der er Grund dertil. Der er jo ved Sukker den Særegenhed, at man deler Baverne efter Kvaliteten, Noget, man ikke i Neglen gjør ved Kolonialvarer, og det har ført til ikke at tage een Told. Jeg tror, at det er heldigt, som man saaledes for en enkelt Artikel har fundet en taalelig Udvei, hvorved man undgaar at lade de simple Kvaliteter blive beskattede med den samme Told som de dyre. Jeg tror, at det er heldigt for Befolkningen, og at man derfor ikke skal forlade det, selv om det giver nogen Vanskelighed. I England har man en særegen Stab i Toldpersonalet, der beskæftiger sig med Sukker, og i Frankrig har man saakaldte commissaires experts, til hvem der sker Henvendelse i Tvivlstilfælde. Det er væsentlig Toldembedsmand og, jeg tror tillige, skjøndt jeg ikke med Bished tør sige det, merkantile Mænd, foruden Teknikere, der sidde i Kommissionen. Jeg tror, det er et berettiget Krav, at der med Hensyn til en Toldposition, der giver en saa betydelig Indtægt som Sukker, gjøres noget Eignende her, selv om de skulde føre til en lille Nedgang i Indtægten. Der er baade af Udvalgets ærede Ordfører og af den ærede Ordfører for Mindretallet (Hasle) fornemmelig talt om, for det Første hvorvidt der i det Hele er taget et Hovedhensyn til Vestindien, og for det Andet, hvor meget Begunstigelsen er kommen Vestindien til Gode. Jeg tror, at der en anden Faktor, som har havt en Del hel Gaan af Begunstigelsen, og det er en Faktor, som der væsentlig bør tages Hensyn til, nemlig Befolkningen; thi man vil vel ikke tro, at en Toldnedsættelse helt kommer Importøren eller det Land, hvorfra Baverne importeres, til Gode. Derom vilde de Herrer let blive enige, at Forretningsforholdene, Konkurrencen, tillade ikke en saadan Fortjeneste, at en Nedsættelse i Tolden ikke væsentlig skulde komme Konsumenterne, Befolkningen, til Gode. Den kommer de Andre endel tilgode, men Befolkningen i høi Grad. Det er ogsaa det Hensyn, der kommer til at gjøre sig gjældende ved Tolden paa raffineret Sukker, og det er for mig det væsentlige Hensyn, der er at tage. Deri tror jeg, at jeg stiller mig fra mine ærede Kolleger i Udvalget, at jeg mener, at der skal tages et væsentligere